

Sygn. akt I C 315/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 maja 2023 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Przemysław Majkowski

Protokolant : Joanna Wołczyńska – Kalus

po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2023 r. w Sieradzu

na rozprawie

sprawy z powództwa A. B. (1)

przeciwko (...) SA z siedzibą w T.

o uchylenie uchwały

ustala członkostwo powoda A. B. (1) w pozwanym (...) SA z siedzibą w T..

Sygn. akt I C 315/22

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24 sierpnia 2022 r. (data wpływu) powód A. B. (1) wniósł przeciwko pozwanemu (...) S.A. pozew o ustalenie istnienia członkostwa powoda w (...) S.A., ewentualnie o uchylenie uchwały obrad (...) S.A. z 30 czerwca 2022 r. w przedmiocie wykluczenia powoda A. B. (1) na podstawie art. 58 § 2 k.c. i art. 5 k.c. z uwagi na sprzeczność uchwały z zasadami współzycia społecznego oraz z uwagi na nieprzestrzeganie przepisów statutu § 13 pkt 7, 16 i 17. Wniósł również o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Strona pozwana nie uznała powództwa i wniosła o jego oddalenie oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Powód A. B. (1) jest pracownikiem Cementowni (...) S.A. z siedzibą w T.. Pozwany związek wykluczył pozwanego z grona swoich członków. Pozwany wniósł pozew o ustalenie członkostwa pozwanego w związku zawodowym, ewentualnie o ustalenie nieważności czynności prawnej do Sądu Okręgowego w Sieradzu, który wyrokiem z dnia 8 marca 2019 r. w sprawie sygn. akt I C 245/18 ustalił, że istnieje stosunek członkostwa A. B. (1) w (...) SA z siedzibą w T.. Wyrokiem z dnia 24 marca 2020 r. wydanym w sprawie sygn. akt I ACa 447/19 Sąd Apelacyjny w Łodzi oddalił apelację Związku zawodowego od zaskarżonego przez niego wyroku Sądu Okręgowego ustalającego członkostwo A. B. w związku zawodowym.

(bezsporne)

W trakcie trwającego procesu w sprawie sygn. akt I C 245/18, już po wydaniu wyroku przez Sąd I instancji, a przed wydaniem rozstrzygnięcia w postępowaniu apelacyjnym Prezydium pozwanego Związku wystąpiło do Zarządu

pozwanego z ponownym wnioskiem o wykluczenie powoda uzasadniając to nagannymi, w ich ocenie, działaniami powoda, wnioskującego do różnych organów państwowych o zbadanie zgodności z prawem działania związku, co powoduje, że członkowie Prezydium boją się ośmieszenia, wstydzą się załogi i sąsiadów, nie mogą prowadzić działalności związkowej i stale muszą się stawiać w organach policji, prokuratury i sądach.

(bezsporne)

W dniu 17 kwietnia 2019 r. Zarząd pozwanego Związku podjął ponowną uchwałę o wykluczeniu powoda ze Związku „za jego działalność na szkodę Związku doprowadzającą do dyskredytacji Związku przed organami państwowymi oraz pracownikami Cementowni (...) SA”

(uchwała k.14-15)

Przed podjęciem pierwszej decyzji o wykluczeniu pozwanego ze związku (ocenianej w sprawie sygn. akt I C 245/18) A. B. (1) wykonywał czynności wiceprzewodniczącego związku jako jego etatowy pracownik. Było to tolerowane przez organy związku mimo, że jego statut nie przewidywał takiej funkcji. W 2017 r. na wniosek Przewodniczącej związku (...) doszło do odwołania powoda z funkcji wiceprzewodniczącego związku i od tego momentu pomiędzy powodem, a Przewodniczącą związku (...) zaistniał konflikt osobisty, który przeniósł się na pole związkowe. Pozwany zaczął kontestować działania zarządu i Przewodniczącej oraz wysyłać zawiadomienia do organów związku i różnych organów zewnętrznych o występujących w jego przekonaniu nieprawidłowościach w funkcjonowaniu związku. Początkowo robił to w formie anonimów wysyłanych do Dyrekcji Cementowni i różnych organów zewnętrznych. W odpowiedzi na te działania Przewodnicząca związku, za związkowe pieniądze, zleciła ekspertyzę grafologiczną, która wykazała, że autorem anonimów był pozwany. Gdy ten fakt się ujawnił pozwany zaczął swoje wystąpienia podpisywać własnym imieniem i nazwiskiem. Pisma kierował zarówno do organów związku jak i organów instytucji zewnętrznych. Zapytywał m. in Państwową Inspekcję Pracy lub Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Socjalnej czy zgodne z przepisami jest by przewodniczącą związku zawodowego tenże związek zatrudniał jako pracownika etatowego na stanowisku dyrektora zakładu gospodarczego tego związku przez co pobiera ona podwójne wynagrodzenie oraz czy przewodnicząca związku mimo ukończenia 65 roku życia i nabycia uprawnień emerytalnych może dalej pracować na stanowisku związkowym i dyrektorskim, a jeżeli tak to do kiedy. Działania pozwanego wykazały częściowo nieprawidłowości w funkcjonowaniu związku np. braku złożenia sprawozdań finansowych przez związek do KRS za okres kilku lat, brak w statucie określenia funkcji wiceprzewodniczącego związku, co skutkowało zmianą statutu, koniecznością złożenia sprawozdań finansowych, nakazaniem przewodniczącej przez Państwową Inspekcję Pracy poddania przewodniczącej obowiązkowi odbycia szkoleń okresowych z zakresu BHP. Uchybienia w pracy Przewodniczącej związku skutkowały podejmowaniem przez różne organy (Sądy, Prokuratura, Urząd Skarbowy, Państwowa Inspekcja Pracy, ZUS) rozstrzygnięć potwierdzających istnienie uchybień, w jednym z nich K. S. została skazana na karę grzywny w wysokości 500 zł.

(bezsporne)

W pismach do wskazanych powyżej organów pozwany wskazywał swoje wątpliwości, poza osobą K. S. (2), nie wymieniał w nich nazwisk innych osób, pisma nie miały w żaden sposób charakteru obraźliwego, nie zawierały wyrażen, obraźliwych, wulgarnych naruszających dobre obyczaje. W treści tych pism pozwany podpisany z imienia i nazwiska przywoływał przepisy prawa z różnych dziedzin, wskazywał na ustawy dotyczące funkcjonowania związków zawodowych, statut związku i przedstawiał swoje wątpliwości w zakresie funkcjonowania powodowego związku i jego Przewodniczącej wnosząc o zajęcie stanowiska, podjęcie interwencji lub przeprowadzenie kontroli. Czynności powoda nie wpłynęły na funkcjonowanie związku, w latach 2017 – 2022 ze związku odeszło około 50 osób z powodu przejścia na emeryturę lub bez podawania przyczyn.

(bezsporne)

Podstawą działania związku jest jego statut. Zgodnie z jego treścią członkostwo w związku ustaje m. in. wskutek wykluczenia ze związku. (§ 12). Uchwałę o skreśleniu podejmuje Zarząd na wniosek zarządu wydziałowego lub

grupy związkowej (§ 17). W przypadku naruszenia postanowień statutu lub naruszenia zasad współżycia społecznego uwłaczającego godność członka związku można – po wysłuchaniu zainteresowanego oraz przeprowadzeniu szczegółowego postępowania wyjaśniającego udzielić upomnienia lub nagany albo wykluczyć ze związku (§ 16). Najważniejszym organem związku jest Konferencja Delegatów (§ 24). Konferencja Delegatów m. in. rozpatruje odwołania członków od uchwał zarządu związku dotyczących tych członków (§ 25). Statut związku nie przewiduje procedury zawiadamiania osób zainteresowanych o posiedzeniach Konferencji Delegatów i Zarządu. Nie przewiduje również pouczeń kierowanych do osób, co do których może zapaść uchwała o wykluczeniu ze związku.

(statut k. 87-97)

Pismem datowanym na 26 maja 2022 r. A. B. (1) odwołał się do Konferencji Delegatów od decyzji zarządu związku w sprawie jego wykluczenia uchwałą z 17 kwietnia 2019 roku.

(odwołanie k. 19-20)

Dnia 30 czerwca 2022 r. na Konferencji Delegatów podjęto uchwałę w sprawie podtrzymania decyzji zarządu Związku o wykluczenia A. B. (1) ze związku za działanie na szkodę związku. Informacja o podjętej uchwale została spisana odręcznie na kartce papieru firmowego, zaś protokół został niepodpisany przez przewodniczącego obrad i protokolanta, co wzbudziło zastrzeżenia powoda.

(uchwała k. 79 wraz z protokołem z Konferencji Sprawozdawczej k. 78 wraz z listą obecności k. 128-129)

O posiedzeniu Konferencji powód dowiedział się od kolegów. Dnia 20 czerwca 2022 r. udał się na miejsce obrad, gdzie przedstawił ustnie swoje stanowisko, po którym wywiązała się burzliwa dyskusja. Na czas głosowania w sprawie powód opuścił salę obrad i oddalił się od miejsca obrad konferencji. Po podjęciu uchwały przewodniczący Konferencji wyszedł na korytarz, aby poinformować A. B. (1) o treści podjętej uchwały, jednakże nie zastał go obecnego. Powód nie otrzymał odpisu uchwały ani protokołu obrad z 30 czerwca 2022 r.

(zeznania powoda z 16 stycznia 2023 r., nagr. 00:02:04-00:29:36 i 00:31:59-00:37:14 k. 124-125; zeznania reprezentanta pozwanego J. W. z 16 stycznia 2023 r., nagr. 00:37:14-01:01:47 k. 125-125v)

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd oparł się na powołanych dowodach, w szczególności dowodach z dokumentów złożonych do niniejszej sprawy w postaci uchwał i protokołów, jak również dokumentów złożonych do akt sprawy I C 245/18, I C 134/19 i I C 12/21 Sądu Okręgowego w Sieradzu. Uzupełnieniem tych dowodów były osobowe dowody w postaci zeznań powoda oraz J. W. – prezesa związku zawodowego.

Sąd uznał wszystkie złożone dokumenty za wiarygodne, przede wszystkim dokumenty urzędowe. Zostały one sporządzone w odpowiedniej formie przez uprawnione do tego organy i w ramach ich kompetencji, odpowiadając tym samym dyspozycji art. 244 § 1 k.p.c. Zgodnie z treścią art. 244 § 1 k.p.c., dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Dokumenty prywatne, a za takie uznać należy korespondencję wymienioną przez strony przed zawiśnięciem między nimi sporu, zostały również uznane za wiarygodne. W postępowaniu cywilnym dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie - art. 245 k.p.c. Autentyczność dokumentów prywatnych i urzędowych oraz prawdziwość treści dokumentów urzędowych nie była kwestionowana przez żadną ze stron w oparciu o treść art. 232 k.p.c. w zw. z art. 252 k.p.c. i art. 253 k.p.c. Także Sąd nie znalazł podstaw do tego, aby uczynić to z urzędu. Tym samym okazały się one przydatne w sprawie, stając się podstawą powyższych ustaleń faktycznych. Okoliczność, że żadna ze stron nie kwestionowała treści kserokopii dokumentów znajdujących się w aktach sprawy pozwoliła na potraktowanie tych kopii jako dowodów pośrednich istnienia dokumentów o treści im odpowiadającej.

Zasadnicze elementy stanu faktycznego ustalono również w oparciu o posiadaną przez Sąd wiedzę z urzędu, pochodzącą z postępowań w sprawie I C 245/18, I C 134/19 i I C 12/21 tutejszego Sądu. Powyższe sprawia, że

stan faktyczny w niniejszej sprawie jest w znacznej mierze niespory, zaś kością niezgody pozostaje jedynie ocena prawna wyżej ustalonego stanu faktycznego, w szczególności odnośnie do ważności i zasadności uchwały Konferencji Delegatów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powód domagał się ustalenia, że przysługuje mu członkostwo w pozwanym (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w T. a tym samym, że podjęta w dniu 30 czerwca 2022 r. przez (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w T. uchwała winna być uchylona z uwagi na jej sprzeczność z zasadami współżycia społecznego.

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w T. opiera się na ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych oraz na statucie związku. Jak wynika z art. 10 ustawy o związkach zawodowych zasady członkostwa w związku zawodowym oraz sprawowania funkcji związkowych ustalają statuty i uchwały statutowych organów związkowych. W myśl § 12 pkt 3 statutu (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w T. członkostwo związku ustaje wskutek wykluczenia ze związku. Zgodnie natomiast z § 16 statutu w przypadku naruszenia postanowień statutu lub naruszenia zasad współżycia społecznego uwłaczającego godność członka związku, można – po wysłuchaniu zainteresowanego i przeprowadzeniu szczegółowego postępowania wyjaśniającego udzielić upomnienia lub nagany albo wykluczyć ze związku. Jak wynika z § 17 statutu uchwałę o skreśleniu, ukaraniu członka a także o zatarciu kary podejmuje zarząd zakładowy związku w porozumieniu lub na wniosek zarządu wydziałowego związku lub grupy zawodowej. Stosownie natomiast do treści § 25 pkt 7 statutu Konferencja Delegatów rozpatruje odwołania członków od uchwał zarządu związku dotyczących tych członków.

Przepisy ustawy o związkach zawodowych ani przepisy statutu (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w T. nie przewidują sądowego trybu kontroli decyzji podejmowanych przez organy związku dotyczących członkostwa. A. B. (1) oparł zatem swoje powództwo na podstawie art. 189 k.p.c., który stanowi, powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Należało zatem ocenić czy powód posiada interes prawny w ustaleniu stosunku członkostwa w (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w T..

Interes prawny w rozumieniu art. 189 k.p.c. oznacza potrzebę prawną, wynikającą z sytuacji prawnej, w jakiej powód się znajduje. Interes ten ma dotyczyć szeroko rozumianych praw i stosunków prawnych, a nie jakichkolwiek relacji. Może on zatem wynikać z bezpośredniego zagrożenia prawa powoda lub zmierzać do zapobieżenia temu zagrożeniu. Interes prawny występuje również wtedy, gdy istnieje obiektywna niepewność stanu prawnego lub prawa. Praktycznie rzecz biorąc, interes prawny występuje wtedy, gdy sam skutek, jaki wywoła uprawomocnienie się wyroku ustalającego, zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, czyli definitywnie zakończy spór istniejący lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości, a jednocześnie interes ten nie podlega ochronie w drodze innego środka. Nie można zatem zakwestionować interesu prawnego, gdy wydanie orzeczenia na podstawie art. 189 k.p.c. ma znaczenie zarówno dla obecnych jak i przyszłych, możliwych, ale obiektywnie prawdopodobnych stosunków prawnych i praw albo sytuacji prawnej podmiotu występującego z żądaniem (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 20 grudnia 2017 r., V ACa 984/17).

W przedmiotowej sprawie powód wiązał istnienie interesu prawnego do wytoczenia powództwa z okolicznością, iż status członka związku zawodowego ma wpływ na jego prawa i obowiązki wynikające z przynależności do związku zawodowego. Nie ulega przy tym wątpliwości, iż w związku z podjęciem uchwały o wykluczeniu powoda ze związku istnieje obiektywna niepewność co do jego przynależności do związku. Powództwo zatem było z tego punktu widzenia dopuszczalne. Rozstrzygnięcie przedmiotowego sporu ma służyć określeniu aktualnej sytuacji prawnej powoda i ustaleniu czy ma możliwość korzystania z pełni praw członkowskich i to zarówno na chwilę obecną jak i w przyszłości.

Kolejnym zagadnieniem, które musiał rozstrzygnąć Sąd Okręgowy w niniejszej sprawie była również relacja, w jakiej niniejsze powództwo pozostawało z prawomocnie zakończoną sprawą I C 245/18 tutejszego Sądu, w której ustalono członkostwo A. B. (1) w pozwanym Związku. Skoro więc Sąd już raz przesądził przynależność A. B. (1) do Związku, może rodzić się wątpliwość co do dopuszczalności ponownego domagania się udzielania ochrony prawnej przez powoda. Zdaniem Sądu, okoliczność, że członkostwo powoda w Związku zostało już raz skutecznie ustalone

w drodze orzeczenia sądowego, nie przekreśla dopuszczalności kolejnego orzekania w tej sprawie. Podstawy żądań ustalenia członkostwa A. B. (1) w Związku były bowiem w niniejszej sprawie oraz w sprawie I C 245/18 odmienne. Wówczas przedmiotem kontroli sądowej była inna uchwała o wykluczeniu powoda ze Związku, zaś rozstrzygnięcie Sądu ustalające członkostwo oparte było przede wszystkim na względach natury proceduralnej. Pierwsza uchwała wykluczająca powoda (badana w sprawie I C 245/18) była podjęta niezgodnie z obowiązującymi postanowieniami statutu i dlatego też została uznana za nieważną.

W sprawie niniejszej sytuacja jest odmienna. Sąd Okręgowy stoi bowiem na stanowisku, że podjęta uchwała Zarządu Związku z 17 kwietnia 2019 r. i uchwała Konferencji Delegatów z 30 czerwca 2022 r. zostały podjęte skutecznie. Faktowi temu nie umniejsza okoliczność, że A. B. (1) nie był powiadamiany o posiedzeniach, czy też pouczany o przysługujących mu prawach. Procedura wykluczenia członka ze Związku opisana w statucie – choć może niedoskonała – cieszy się przymiotem autonomii. Statuty związków zawodowych mogą przyjmować różne modele proceduralne regulujące kwestie wykluczenia związków. Tak długo, jak nie są one sprzeczne z prawem powszechnie obowiązującym – w szczególności z ustawą o związkach zawodowych – statut może kształtować dowolne modele tej procedury. Dopominanie się przez powoda nazbyt formalistycznego podejścia, znanego z innych procedur (w szczególności procedury karnej, cywilnej czy administracyjnej) nie tylko nie ma umocowania w przepisach powszechnie obowiązujących i statucie, ale również mogłoby prowadzić do rzeczywistej obstrukcji prac podmiotu, jakim jest związek zawodowy.

Wprawdzie uchwała z 30 czerwca 2022 r. uwieczniona na papierze firmowym, spisana odręcznie i z przekreśleniami nie wygląda zbyt profesjonalnie, tak jednak zawiera wszystkie istotne elementy pozwalające zrekonstruować oświadczenie woli Konferencji Delegatów. Nie ulega wątpliwości, że zamiarem Konferencji było wykluczenie A. B. (1) ze związku. Nie ulegają również wątpliwości okoliczności, w jakich doszło do podjęcia uchwały, gdyż wynikają one z - co do zasady - zgodnych zeznań A. B. (1) i J. W. oraz protokołu z XIII Konferencji Sprawozdawczej. Reasumując, w ocenie Sądu Okręgowego uchwała o podtrzymaniu decyzji o wykluczeniu A. B. (1) z członkostwa w Związku została podjęta skutecznie.

Przedmiotem badania Sądu była zatem również merytoryczna strona podjętej przez Związek (i Konferencję Delegatów) uchwały o wykluczeniu A. B. (1) ze Związku. Jak bowiem wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, wykluczenie powoda ze Związku nastąpiło „za jego działalność na szkodę Związku doprowadzającą do dyskredytacji Związku przed organami państwowymi oraz pracownikami Cementowni (...) S.A.”.

Zdaniem Sądu, w związku z tym, iż statut (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w T. nie przewidywał sądowego trybu odwoławczego od uchwał organów związku dotyczących członkostwa przy ustalaniu czy doszło do skutecznego wykluczenia powoda ze związku należało na wstępie rozważyć czy zachowany został przewidziany przez statut tryb postępowania w przedmiocie wykluczenia ze związku (o czym już wspomniano) ale również, czy zaszły wskazywane przez organy, rzeczywiste, materialne przesłanki do wykluczenia powoda.

Jak zaznaczono wcześniej, zgodnie z art. 10 ustawy o związkach zawodowych, zasady członkostwa w związku zawodowym oraz sprawowania funkcji związkowych ustalają statuty i uchwały statutowych organów związkowych. Zgodnie natomiast z § 16 statutu w przypadku naruszenia postanowień statutu lub naruszenia zasad współzycia społecznego uwłaczającego godność członka związku, można – po wysłuchaniu zainteresowanego i przeprowadzeniu szczegółowego postępowania wyjaśniającego udzielić upomnienia lub nagany albo wykluczyć ze związku.

Strona pozwana zarówno w niniejszym postępowaniu, jak i w innych postępowaniach toczących się przed tutejszym Sądem wskazywała, że działania podejmowane przez A. B. (1) były dokuczliwe, albowiem skutkowały koniecznością stawiania się członków zarządu przed różnymi organami, ustosunkowywania się do ciągłych zarzutów oraz składania wyjaśnień. Powód jednakże zaciekle wytykał władzom Związku nieprawidłowości w jego funkcjonowaniu, wskazując błędy w jego prowadzeniu. Informował również inne organy, czym inicjował postępowania sprawdzające. Wytykał m. in. zaniechania członków zarządu Związku w przedmiocie wpisania do KRS wzmianek o złożeniu dokumentów finansowych za lata 2011-2015, co poskutkowało wydaniem przez sąd rejestrowy postanowienia o zobowiązaniu

członków zarządu do złożenia w terminie 7 dni stosownego wniosku, pod rygorem ukarania grzywną w kwocie do 10.000,00 zł.

W ocenie Sądu, choć z punktu widzenia swoiście rozumianych relacji towarzyskich działania A. B. (1) mogły wiązać się z niedogodnościami w szczególności dla członków zarządu Związku, tak jednak były one przejawem realizowania przez powoda swoich obowiązków jako członka związku i zarządu. Powód nie może być więc karany wykluczeniem ze Związku za to, że realizował to, co należało do jego obowiązków i czynił to – co pokazał materiał dowodowy – w sposób nieustępliwy. Warto zwrócić uwagę, że na mocy § 13 statutu członek związku ma prawo m. in. „na zebraniach związkowych oceniać i poddawać krytyce każdego członka związku i organów związku, wnioskować o zmianę organów lub odwołanie członków tych organów z pełnionych funkcji”. Oczywiście, § 14 pkt 3 statutu stanowi, że członek związku obowiązany jest przestrzegać zasady koleżeńskości i pomocy wzajemnej w życiu związkowym i na stanowisku pracy. Nie można normy tej poczytywać jednak jako zobowiązania niezgadzającego się ze sposobem funkcjonowania związku członka do milczącego aprobowania poczynań organów związku. Wszystkie organy związku zobowiązane są do składania członkom związku wyjaśnień i sprawozdań ze swojej działalności, a w szczególności zobowiązane są informować członków związku o realizacji uchwał własnych, zgłaszanych wniosków i postulatów oraz planowanych zamierzeniach podejmowanych w interesie załogi (§ 20 pkt 2 statutu). Co więcej, członek zarządu, jakim był A. B. (1), jest na mocy statutu obowiązany nie tylko aktywnie uczestniczyć w pracach organu związku (§ 21 pkt 2 ppkt 1), ale też reprezentować interesy środowiska, utrzymywać z nim stałe kontakty, wysłuchiwać uwag, propozycji członków związku oraz przenosić je na posiedzenia organów związku (§ 21 pkt 2 ppkt 2).

Pisma oraz wystąpienia pochodzące od A. B. (1) nie miały na celu jedynie „uprzykrzenia” funkcjonowania związku zawodowego. Wskazywał on na nieprawidłowości, w tym na wadliwość niektórych postanowień statutu, które jednak stał się realizować. A. B. (1) nie miał na celu ośmieszenie związku ani jego organów, lecz wytknięcie nieprawidłowości oraz ich sanację.

W ocenie Sądu zatem brak jest podstaw, aby postępowanie powoda rzeczywiście można zakwalifikować jako działalność na szkodę Związku. Można wręcz wskazać, że działalność A. B. (1) miała na celu dobro Związku. Być może działalność powoda była na osobistą szkodę niektórych członków Związku, pod adresem których powód artykułował swoje zastrzeżenia (w szczególności K. S. (2)) jednakże interes osób wchodzących w skład związku nie zawsze jest tożsamy z interesem związku jako takiego. Sądowa kontrola spornej uchwały musi zatem prowadzić do wniosku, że brak było przesłanek do wykluczenia A. B. (1) z grona członków pozwanego (...) S.A. z siedzibą w T.. Z tych też względów, Sąd Okręgowy na podstawie art. 58 § 1 i 2 k.c. stwierdził nieważność tejże uchwały i w konsekwencji, na podstawie art. 189 k.p.c. ustalił członkostwo powoda A. B. (1) w pozwanym Związku.